

Chief Executive van Law Society loopt hard vooruit 'Wees het spel voor!'

Patrick van IJzendoorn, journalist

'Wees het spel voor. Wacht niet totdat politici je alle hoeken van de kamer laten zien!' Strijdlustig zendt Janet Paraskeva, de Chief Executive van de Engelse Law Society, een waarschuwing naar haar Nederlandse collega's. 'Verzet tegen het competitieve tij is zinloos. Het is beter om op de veranderingen te anticiperen...' Een gesprek.

De Law Society van Engeland en Wales zetelt in een klassiek, met zuilen opgetrokken pand aan het smalle straatje Chancery Lane, aan de rand van de juridische wijk van Londen. Het lijkt op een kleinere uitgave van de National Gallery, en net als dit museum heeft de Law Society een winkeltje, waar evenwel geen Vermeer-mokken of Da Vinci-aanstekers te koop zijn maar bordjes voor op de kantoordeur met mededelingen als 'Beware of the Lawyer. The Dog is Harmless'. Janet Paraskeva moet lachen wanneer ik merchandising ter sprake breng. 'Het is één van de leukere manieren waarop we geld verdienen.'

Paraskeva is sinds 2000 Chief Executive van de Law Society. Uit een grote plaquette met daarop alle namen van de leidinggevende personen uit de 181-jarige geschiedenis van de organisatie blijkt dat zij de eerste is met deze moderne titel. De titel en het jaar waarin ze deze verwierf hebben iets symbolisch. Onder Paraskeva wordt de Law Society klaargestoomd voor de 21e eeuw, temeer daar de Society volgens critici nog ergens in de 19e eeuw leeft. Met name grote internationale kantoren morren. De Law Society zou te weinig internationaal gericht zijn.

De overheid op haar beurt maakte zich zorgen om de vermeende consumentonvriendelijkheid van de Law Society. Vooral het feit dat klachten over advocaten in wezen werden behandeld door degene over wie wordt geklaagd, lag slecht. In zijn rapport raadde Sir David Clementi daarom aan om de regulerende en representatieve functies te splitsen, een advies dat door minister van staatkundige zaken Lord Falconer is overgenomen. Het wetsvoorstel zal de komende jaren in het parlement worden

behandeld en naar verwachting in 2008 wet worden.

'Daar wilden we niet op wachten,' zegt Paraskeva in haar kantoor op de bovenste verdieping. 'We hebben gezien hoe het er aan toeging in Ierland en Schotland. Onze collega's daar boden weerstand en dat heeft niets opgeleverd. In plaats van verzet kozen wij voor

'In Ierland en Schotland boden onze collega's weerstand en dat heeft niets opgeleverd; in plaats van verzet kozen wij voor anticipatie'

anticipatie, beseffend dat we niet op de oude voet verder konden gaan. Er moest iets gebeuren.' Dat iets heeft inmiddels geleid tot een scheiding der machten middels de instelling van een Consumer Complaints Board en een Regulation Board. Na een proefperiode zijn deze per 1 januari actief.

MERENDEEL LEKEN

Paraskeva: 'De Consumer Complaints Board is weliswaar verbonden aan de Law Society, maar bestaat voor het merendeel uit leken. De *solicitors* die erin zitten, mogen geen deel uitmaken van de *council* van de Law Society.' De klachtencommissie kan boetes tot 15.000 pond opleggen, driemaal zoveel als de *council* dat voorheen kon. Met deze scheiding hoopt Paraskeva niet alleen het vertrouwen van de consument terug te winnen, maar ook de wind uit Falconers zeilen te nemen. Ze toont me de kersverse reactie van de Law Society op het wetsvoorstel.

De Law Society, zo staat erin, hecht veel waarde aan deze zogeheten 'Frontlinie-regulator' en ziet liefst dat het overkoepelende Legal Services Board (LSB), een geesteskind van Clementi,

zo 'lite' mogelijk is. Sterker, wanneer het Consumer Complaints Board goed werkt, komt er geen klacht bij de LSB terecht. Hiermee wil de Law Society laten zien dat het zelf orde op zaken kan stellen. Dat is ook de taak van de tweede nieuwe commissie: het Regulation Board.

'Deze commissie bestaat eveneens voor een groot deel uit leken, mensen die hun sporen hebben verdiend. We hebben onder meer een ex-baas van de geheime dienst MI5, een commissaris van de BBC, een microbioloog uit Cambridge en een forensisch onderzoeker aangetrokken. Zij kijken naar de opleidingsprogramma's en de aanstaande reguleringen.' Bij dat laatste behoort de vorming van multidisciplinary practices (MDP), waarbij *solicitors* en *barristers* niet alleen samen op een kantoor kunnen werken, maar waarbij dat kantoor in handen kan vallen van banken, supermarkten en accountants. Hoewel Lord Falconer voorstander is van de MDP's, denkt Paraskeva niet dat ze er zullen komen. 'Ik vermoed dat Falconer de MDP's ziet als politiek wisselgeld.'

KNOKKEN VOOR LEDEN

Het volgen van politieke debatten en lobbyen bij politici behoort volgens Paraskeva ook tot de kernfunctie van de 'nieuwe' Law Society: representatie van de beroepsgroep. Vanaf volgend jaar is lidmaatschap van de Law Society geen verplichting meer voor advocaten, dus

MATTHIJS KAAKS

Elektronisch kantoorarrest

Zijn er nog advocaten zonder zaktelefoon? Jazeker, ze zijn er nog. Beter gezegd, ze zijn er wéér. Ik kwam er afgelopen week een tegen op de rechtbank, weliswaar een wat oudere confrère, maar niet zo oud dat zijn afwijzing van de mobiele telefoon een leeftijds kwestie was. Hij had er namelijk wel een gehad, legde hij me uit, maar zich er zelf van bevrijd. Door de nadruk waarmee hij dit zei was me onmiddellijk duidelijk dat hij me aansprak met een boodschap. Hier stond een prediker van een nieuwe emancipatie.

Hij keek met een vijandige blik naar de telefoon die ik in mijn hand knelde (mijn toga heeft geen zakken) en had ongetwijfeld opgevangen hoe ik zojuist een telefoongesprek had kortgesloten met de mededeling dat het niet zo gelegen kwam.

Hij vertelde welke worsteling hij achter zich had gelaten. Dat hij enkele jaren zelfs twee telefoons bij zich had gedragen. Bloednerveus was hij er van geworden. Bovendien kreeg hij er eczeem van. De cliënt zat hem te dicht op de huid.

Toen ik enkele dagen later in de trein naar Zutphen zat, moest ik aan zijn verhaal denken. Ik hing achterover en staarde naar de voorbijsnellende IJsseldelta. De telefoon bleef in de tas.

'Geniet eens van *dull moments*' echode de slogan van de No Nokia prediker door mijn hoofd.

Ik zat in een werkcoupé met twee mannen die allebei druk in de weer waren met een soort Nintendo Gameboy. Voorovergebogen frunnikten hun vingers in rap tempo over een minuscuul toetsenbord. Er kwamen voortdurend metalige piepjes uit.

Er ontstond een kort gesprekje tussen de twee over de beide speeltjes, die even wisselden van eigenaar en weer werden teruggegeven. De een had een 7230 en de ander een 7290V, beide met een Qwerty toetsenbord. Ik maakte kennis met de wereld van de *Blackberry users*.

De gebruikers van het eerste uur – veelal mannen in roze overhemd, zo viel te zien op een foto in het FD – waren onlangs bijeen op de *Independent Blackberry User Summit* in Amsterdam. Ook advocaten schijnen nu aan de Blackberry te moeten. Er is al een advocatenkantoor dat de Blackberry als persoonlijke standaarduitrusting voor zijn advocaten verplicht heeft gesteld: Pels Rijcken Droog-leeve Fortuijn. Alle 180 advocaten hebben er één.

Pels maakt er zelfs reclame voor in een KPN flyer (ook de landsadvocaat maakt graag een *barter deal*): 'Hoe Blackberry de advocatenpraktijk vooruit helpt'. Een cliënt stelt namelijk de allerhoogste eisen aan zijn advocaat, en verwacht direct een antwoord als hij een e-mail stuurt. 'Gelukkig hebben de advocaten van Pels Rijcken de oplossing gevonden in BlackBerry van KPN.' Aldus de reclameboodschap.

Overall in Nederland lopen de medewerkers van het kantoor rond als het Blackberry-promotieteam. Twee seconden nadat een mailtje het kantoor heeft bereikt voelt de advocaat hem al trillen in de binnenzak. Er zijn er die van schrik een klein sprongetje maken en dan koortsachtig de afgevuurde vraag beantwoorden.

Zouden al die 180 advocaten er blij mee zijn? Vast niet. De Blackberry betekent elektronisch kantoorarrest. Het kantoor is virtueel met een grote stalen kogel aan de enkels geklonken.

En je kunt er nog eczeem van krijgen ook.

moet er harder gevochten worden om het ledenaantal van 90.000 te handhaven. 'Niet alleen in het belang van de advocatuur, maar ook in het algemeen belang maken we ons sterk voor de verdediging van de *Rule of Law* en de *Habeas Corpus*, die steeds meer onder vuur liggen.'

Maar Paraskeva beseft dat de advocaten van Allen & Overy andere verwachtingen van de Law Society hebben dan de advocaten van Armstrong & Co in de winkelstraat van Forest Hill. 'We kijken meer over de grenzen heen. Momenteel proberen we openingen te zoeken in de juridische markten van India en Zuid-Korea. Een advocatenkantoor alleen

kan dat niet, een beroepsorganisatie wel.' Voor de advocaten in het onroerend goed heeft de Law Society met het oog op een nieuwe wet, die zorgt voor een kostbare bureaucratie bij het verkopen van een huis, een voordelig Sell-a-House-pakket gemaakt. 'Daar hebben we ook iets aan verdient,' aldus Paraskeva.

Om verder te weten te komen wat de leden willen, heeft de Law Society een lijst met vragen verspreid over een betere dienstverlening. 'Nog voor de zomer nemen we aan de hand daarvan concrete beslissingen. Ook op dit gebied willen ze veranderingen zo snel mogelijk doorvoeren, zodat iedereen kan zien dat we een

flexibele organisatie zijn. Daarom ben ik er ook voor om een zo klein mogelijke *council* te hebben, een man of vijftien en niet 105 zoals nu.' Zelf zal ze de gevolgen van alle veranderingen niet meemaken. Rond de zomer neemt ze afscheid om Civil Service Commissioner te worden, waarbij ze verantwoordelijk wordt voor de samenstelling van het rijksambtenarenkorps. Zo hoopt dat de Law Society ondanks de reorganisatie op volle sterkte – er werken nu 1250 mensen – kan blijven functioneren. 'Dat laat ik over aan mijn opvolger. In ieder geval heb ik een steentje bijgedragen aan de werkgelegenheid: mijn functie zal in drieën worden gedeeld.'

AANVULLING CHAMBERS GLOBAL GUIDE 2006

In Advocatenblad 2006-2 is aan het eind van het bericht over de nieuwe Chambers de naam van Michaëla Ulrici van NautaDutilh weggefallen: zij kreeg een nummer-1 ranking bij Securitisation. (red.)

'We zoeken openingen in de juridische markten van India en Zuid-Korea; een advocatenkantoor alleen kan dat niet, een beroepsorganisatie wel'